

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobkyně: M. Č.**, zastoupena JUDr. Branislavem Renkerem, advokátem, se sídlem Praha 2, U Kanálky 3, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2007, č. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2007, č. j. 42 Cad 81/2007 - 9,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

Žalobkyně M. Č. (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Praze, jenž odmítl její žalobu ze dne 26. 3. 2007.

V rámci podané kasační stížnosti požádala stěžovatelka soud o přiznání odkladného účinku, přičemž uvedla, že „na základě § 107 soudního řádu správního stěžovatelka tímto žádá, aby podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek“. Blíže tento návrh neodůvodnila.

Žalovaná se ke kasační stížnosti ani k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom použije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. přizná soud kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Vedle toho je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Extenzivní užití institutu odkladného účinku by z kasační stížnosti učinilo de facto řádný opravný

prostředek. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nenahraditelné újmě.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka žádné důvody, proč by jí měla vzniknout nenahraditelná újma ve výše naznačeném smyslu realizací pravomocného rozhodnutí krajského soudu, neuvedla. Podmínku vzniku nenahraditelné újmy jako újmy, jež má zcela nereparabilní následky, ať již vyjádřené v penězích či jinak, může ovšem soud posoudit pouze na základě tvrzení navrhovatele a posouzení důkazních prostředků stěžovatelem předestřených; ze soudního spisu nemůže sám takové následky konstruovat. Pokud stěžovatel taková tvrzení a důkazní návrhy soudu neposkytne, neumožňuje soudu posouzení podmínek, za nichž by mohl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

Poněvadž Nejvyšší správní soud nemohl posoudit první a podstatnou podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (vznik nenahraditelné újmy na straně stěžovatele), nebylo možné a účelné zkoumat podmínky další, jež musejí být naplněny kumulativně. Proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu